

ילדי העדוה

גליון 164
פר' אחרי קדושים
י"ב אייר תשפ"ה

הכל חסד הינו!

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדוה

ילדי העדוה בל"ג בעומר - תשפ"ה

בזכותא דרבי שמעון

זכות לכל החיים

עבור ילדי החלאקה, לוקחים חלק
בהוצאות הכבירות של שמחת
הרשב"י ובתפילותיהם הזכות של
התינוקות של בית רבן
ותברכו בכל הברכות מהשמים
ותראו ניסים ונפלאות
למעלה מדרך הטבע.

פרטים וציל' המושגיה 0527156621

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים
שלום וברכה!

מיומו השני של חג הפסח אנו
סופרים ומונים את הימים לקראת
חג מתן תורה יום אחד, שני ימים,
שלושה, עוד יום שמקרב אותנו
ליום הגדול, למה אנו סופרים?
מדוע מונים את הימים? והרי אין
אף חג שהתורה מצוה עלינו לספר
את הימים לקראתו?

אלא שבשבועות ה', בקנין התורה,
חיבים אנו להתקדם צעד אחר
צעד, יום ועוד יום בהתעלות,
בהתקדמות עוד שלב, ועוד דרגה
עד שנגיע לדרגה בה נהיה ראויים
לקבלת תורה,

בלקוטי הלכות מבאר רבי נתן "אין
הקדוש ברוך הוא חפץ מהאדם
שיעשה עבודות גבוהות דוקא מה
שאין בכוח לעשות, רק ה' יתברך
חפץ שייעשה מה שאפשר לו, לפי
מדרגתו דהינו שילך מדרגה לדרגה
בבחינות סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה, שצריכין לילך
מדרגה לדרגה נמצא שאין האדם
צריך כי אם לעבד את ה' יתברך
לפי מדרגתו, דהינו שימשיך עצמו
מעט מעט.

כמו שאנו מבקשים בכל בקר
"שתרגילנו בתורתך" - לעמל,
להתקדם כל יום עוד קצת, עוד
מעט, עד שתהפך העבודה להרגל,
לחלק מאתנו.

כך נוכל להגיע מוכנים וראויים
לקבלת התורה.

ויהי רצון שזוהיה...
א גוט שבת
המשגיח נפתלי ביק.

דוד היה מפזז ומקרקר בכל עוז להמתיק את כל הדינים מכלל
ישראל, ועל ידי זה נתקבלה התפלה של דוד. הוא זכה לנצח (מדת
הנצח) וזה מרמז בפסוק (תהילים ל"ה - כ"ו) "ירנו וישמחו חפצי
צדקי" - החפץ במדת צדק למתק דיניה, מי שרוצה להמתיק
את

הדינים,
רואים
שבאים
דינים,
אזי
"ירנו
וישמחו
חפצי
צדקי".
ודוד נדע
את כל
הדינים
שניש על
כלל עם
ישראל,
לכן הוא כל הזמן היה מפזז ומקרקר בכל עוז, כי החפץ במדת
צדק למתק דיניה, צריך שירנו וישמחו. וכך מי שרוצה דינים
נוראיים על ישראל הוא צריך רק לרנו, רק לשמח, שישירו וירנו
בשמחה רבה. אין שום דרך להמתיק את הדינים רק בשמחה
רבה, ואז היא נמתקת.

ולכן כותב שבברכת הלבנה צריך להיות מבשם ושמח. בלוח
דבר בעתו הוא כותב שאלה שלא רוקדים בברכת הלבנה טועים.
כי בברכת הלבנה צריכים להמתיק את כל הדינים. לכן
צריכים לרקוד בכל השמחה, לשיר בכונה הנ"ל להמתיק
דינים.

אומר האמרי אמת שכל השמחה של דוד היתה שידע ששום
דבר לא מגיע לו. כל ההצלחה של דוד המלך היתה שהוא נדע
שכל מה שיש לו, הדבר הכי קטן. זה הכל חסד חנם. מעולם
הוא לא בא לה' בדרשות.

למה אדם לא יכול לרקוד כי קשה לו, כי מגיע לי זה, מגיע לי
זה, אני רוצה מדרגה כזו, עכשיו חסר לי משהו בבית, חסר לי
ברוחניות. אבל באמת צריך לדעת שלא מגיע לי כלום!

אשמורת הבוקר בצבצה אך החמה טרם הנצה כשנעור ר' יצחק. בשמחה ובכוונה החל באמירת פסוקי דזימרא עד סיום כל התפילה.

"איזוהי עבודה תמה", הרהר ר' יצחק בליבו, "הרי זו היא עבודה שנעשתה בבית המקדש עד תומה ואין אחריה המשך. מכיוון שעתה באה התפילה במקום הקרבנות תהיה, אולי, תפילה מושלמת רק תפילה כזו שהמתפלל סבור שהיא עשויה להיות תפילתו האחרונה; ברוך השם שזכיתי להתפלל עוד תפילה. מי יודע מה יביא איתו הרגע הבא?"

בתום התפילה והלימוד שאחריה פתח ר' יצחק אגוז קוקוס, שתה את חלבו ואכל את פרו, ואחר כך ניגש לראות מה מצבו של חברו הפצוע.

"בוקר טוב", הצהיל לו פנים. "איך אתה מרגיש הבוקר?"

הפצוע התבונן בו ולא השיב.

"היכול אתה לזוז ממקומך?"

בעיניים הפקוחות נסתמן פחד. ר' יצחק הבין שהאיש אינו יכול עדיין, לדבר ולא לזוז. הוא הביא לו פירות והשקהו ממי הפלג אותם שאב בקליפת אגוז. האיש שתה, אכל מעט

ושב ושקע לשנת העלפון שלו.

ר' יצחק חזר לסייר מעט באי ושוב מצא דגיגים שנפלטו מן הים. באוספו אותם נתקל בגזעי עצים שהיו גם הם שלל הים. דבר זה העלה במוחו רעיון:

"אולי אוכל לחבר כמה עצים זה לזה ולבנות רפסודה?"

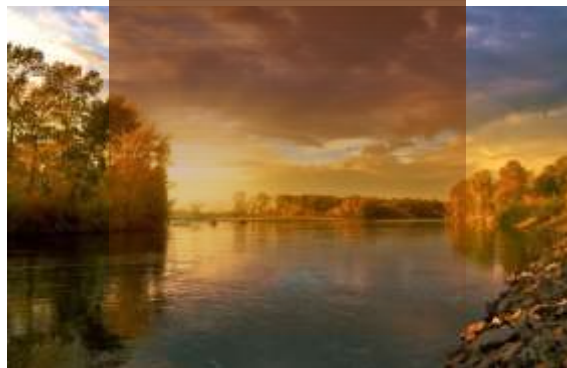
הרעיון הלהיבו והוא צבר קורות אחדות והערימן בפניה אליה לא הגיעו מי הים אף בשעת הגאות. עתה ניסה למצוא חבלים, ותחילה ניסה לקשור את הקורות בקני סוף, אך לא הצליח; הקנים נשברו תחת ידו. אחר נסיונות כושלים אחדים מצא צמחי בר שהיו ארוכים דיים וגמישים וחזקים למדי. צמחים אלו קלע ויצר מהם חבלים לקשירת גזעי העצים זה לזה. כחלוף שעות אחדות עמדה לרשותו רפסודה מוכנה לשיט.

כשהחל השפל בים תפס ר' יצחק בשתי קורות צרות וארוכות ששימשו לו כמשוטים והדף את הרפסודה למים. זו שקעה מעט, אך שבה וצפה והוא החל לחתור. מיומנותו בעבודה זו היתה מזערית, אך הסתכלותו הממושכת בעבדים האומללים שהשיטו את הספינה לימדה אותו מה עליו לעשות. הוא השקיע משוט אחד ואחריו שני, וכלי השיט שלו יצא לדרך.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מבגד יצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 10

תקציר: ר' יצחק ניצל לבדו והצליח להגיע לאי, באחד הימים פגש שם אדם והחליט לגשת אליו, המסכן היה נראה חלוש מאוד.

ר' יצחק ניסה להזיז את הישן והבחין שהלה נפגע בראשו. עדיין היה נטול הכרה. ר' יצחק שיפר, כמיטב יכולתו את תנוחתו של האיש והכין לידו פירות, אותם יוכל לאכול כשיתעורר. עתה ישב והתרכז לראשונה מזה זמן רב, בשינון דף גמרא על פה.

בהתנועעו קדימה ואחורה בקצב ניגון הגמרא העתיק הבזיקה לפתע מחשבה איומה בראשו: "איזה יום היום? אבדתי את מנין הימים!"

ליבו של ר' יצחק התכווץ, והוא לא ידע מה יעשה. כל זמן שביו הקפיד על סדר הימים לפי שיטת "והיה אמונת עיתך", אך השינה הממושכת שישן לאחר ההרפתקה הימית שעבר טרפה את חשבונו.

"אולי שבת היום?"

אותה שעה צפה לעיני רוחו הגמרא במסכת שבת דף מ"ט: "היה מהלך בדרך או במדבר ואינו יודע מתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד. אמר רב, ובבל יום ויום עושה לו כדי פרנסתו, אפילו בהאי יומא שהוא שומר."

"לפחות ידועה לי ההלכה ויודע אני כיצד עלי לנהוג", חשב ר' יצחק. "ובכל זאת... מאוד מאוד יחסר לי היום הקדוש".

בהתנערו חש במבטו של הפליט הנעוץ בו תוהה ונפחד. כשראה האיש את פניו של ר' יצחק התבהר מבטו, אך עדיין לא היה בכוחו לדבר והוא התקשה לשבת. ר' יצחק קילף למענו פרי והגיש לו לאכילה. הלה נגס מעט, ובעוד הפרי בידו שב ונרדם.

הערב רד והאוויר הלוחט הצטנן מעט. ר' יצחק התכונן לשנת הלילה. את רצפת סוכתו ריפד בענפים ובהשתרעו על משכבו ערך את חשבון הנפש היום יומי שלו כדרכו: הוא הודה לה' על החסדים הגדולים שעשה עימו, על הסכנות הגדולות שהוא ניצל מהם ועתה התאושש וזכה להציל נפש אדם.

ליבו של ר' יצחק התמלא תודה, שלווה וביטחון.

הקושר והמתיר - ה'

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ כל קשר שדרך העולם כשקושרים אותו, משאירים אותו לזמן ארוך, אסור לקשרו אף שדעתו להתירו בו ביום.

○ ספר תורה שרגילים לקשרו, לא יקשרוהו בשפת בשני קשרים זה על זה אלא בקשר ועניבה,

ואפלו בשחרית אף שדעתו להתירו במנחה.

לקבל את העלון במייל או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי' טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

תהילים

איזה קשר אסור לקשר אף אם רוצה לפתחו בו ביום? (לייט מלאכות שבת)

איך צריך לקשר ספר תורה? (לייט מלאכות שבת)

מה הגימטריא של ממון? (לקוטי עצות)

קומיקס בסלב

מעומק ליבנו שולחים אנו את ברכתנו לחתנים:

בחמן עזזיאן ג"י ■ נתן שייך ג"י ■

לרגל הכנסם לנועם עול תורה ומצוות, יהי רצון שתזכו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה' ובדרכי החסידות, בדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שליט"א.
 מאחלים: ילדי הצדיק.

חזק
 אור

נא לה יעמדו על הכרמל על אשר נדב ליום אותם ליטול חלק במפעל העדול "חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

ממון ופרנסה

ח. המִשְׁקָע בְּהַעֲבֹדָה זָרָה שֶׁהִיא תַּאֲוָה מִמּוֹן אֵינוֹ עוֹבֵד עֲבֹדָה זָרָה אַחַת, רַק הוּא עוֹבֵד כָּל הַעֲבֹדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִים אַמּוֹת,

כִּי כָּל הַעֲבֹדוֹת זָרוֹת תְּחוּבִים בָּמֻמּוֹן, וְעֲלֵיהֶם צוֹחֶת הַשְּׂכִינָה מֵאָה וְאַרְבָּעִים קִלּוֹ קִלְנִי מֵרָאשִׁי קִלְנִי מִזְרוּעֵי כְּמִסְפָּר מִמּוֹן עִם הָאֲרָבָע אוֹתִיּוֹת.

ט. עֲלִידֵי תַקוֹן הַבְּרִית קָדָשׁ וְעֲלִידֵי הַתְּקַרְבוּתוֹ לְצִדִּיקֵי אֲמֵת שֶׁהֵם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עֲלִידֵי זֶה נִצּוֹל מִתַּאֲוָה מִמּוֹן שֶׁהוּא עֲבֹדָה זָרָה חֲשֵׁךְ וְכִי כְּנִ"ל, וְנִתְקַשֵּׁר בְּאַלְקוֹת וְזוֹכָה שְׂאִיר וְיִזְרַח עָלָיו אוֹר פְּנֵי ה' לְחַזּוֹת בְּנֶעֱם ה' וְכו'.

י. גַּם יֵשׁ עוֹד תַּקוֹן לְתַאֲוָה מִמּוֹן, דְּהֵינּוּ שֶׁיִּסְתַּכֵּל לִשְׂרֵשׁ שְׂמִשָּׁם בָּא כָּל הַמִּמּוֹן וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת וְעֲלִידֵי הַסְּתַכְלוּתוֹ שֶׁם יִתְבַּטֵּל תַּאֲוָתוֹ, כִּי שֶׁם בְּשָׁרְשׁוֹ הַשְּׂפָע כֻּלּוֹ הוּא אוֹר צַח וּמִצְחָצַח וְתַעֲנוּג רוּחָנִי וְאֵין מִתַּאֲוָה אֲלֵא לְמִטָּה. וְמִי הוּא הַפְּתִי יִסּוּר הֵנָּה לֵה שְׁלִיף תַּעֲנוּג רוּחָנִי וְלִקַּח תַּעֲנוּג עֵב. אֲבָל לְזֹאת הַהִסְתַּכְלוּת אֵי אֶפְשָׁר לְבֹא עַד שִׁתְּקוֹן בְּרִיתוֹ,

כְּמוֹ שֶׁתּוֹב וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֲלוֹהִים, שֶׁבְּתַחֲלָה צָרִיד לְתֶשֶׁן בְּשָׂר קָדָשׁ, וְאֵז יוֹכֵל לְהִסְתַּכֵּל בְּאַלְקוֹת וּבִשְׂבִיל זֶה עָשָׂר הַתְּקוֹן שֶׁל תַּאֲוָה מִמּוֹן הוּא עַל יְדֵי בְּרִית, וְכִשְׁמִתְּקוֹן בְּרִיתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לִפְלֹל לְתַאֲוָה מִמּוֹן.

אנשי הצדיק

שבחי הרין י"ד

וְכֵן הָיָה קִשָּׁה עָלָיו מֵאֵד מֵאֵד הַעֲבֹדָה שֶׁהָיָה צָרִיד לְעִשּׂוֹת בְּכָל יוֹם. וְכָל כֵּן הָיָה קִשָּׁה עָלָיו, עַד שֶׁלֹּא הָיָה אֶפְשָׁר לִשָּׂא כָּלֵל הַעֵל, מִגְּדֵל הַכְּבָדוֹת שֶׁהָיָה כְּבֵד וְקִשָּׁה עָלָיו מֵאֵד מֵאֵד. וְרַק עֲלִידֵי עֲצָה זֶה נִשָּׂא עָלָיו עַל הַעֲבֹדָה, הֵינּוּ שֶׁבְּכָל יוֹם הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁאֵין לוֹ רַק זֶה הַיּוֹם בְּלִבָּד, וְלֹא הַסְּתַכֵּל עַל יוֹם הַמַּחֲרָת וְעַל זְמַן שֶׁלֹּהֵב כָּלֵל, רַק כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ רַק זֶה הַיּוֹם לְבַד. וְעַל כֵּן הָיָה יָכוֹל לִשָּׂא עָלָיו עַל הַעֲבֹדָה שֶׁל זֶה הַיּוֹם לְבַד. כִּי עַל יוֹם אֶחָד לְבַד יָכוֹל הָאֵדִם לְקַבֵּל עָלָיו כִּי מִינֵי עֲבֹדוֹת שְׂבָעוֹלָם, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא רַק לַיּוֹם אֶחָד בְּלִבָּד. וְכִשְׁמִתְּקוֹ הַעֲבֹדָה שֶׁל זֶה הַיּוֹם, אֵזִי בְּיוֹם הַמַּחֲרָת חֲזָר וְקַבֵּל עָלָיו הַעֲבֹדָה שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם הַמַּחֲרָת. וְכֵן נִהְיָ תָמִיד, שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם לְבַד, וְעֲלִידֵי זֶה הָיָה יָכוֹל לִשָּׂא עַצְמוֹ עַל עֲבֹדָתוֹ שֶׁהָיָה כְּבֵדָה עָלָיו מֵאֵד. וְבִלֹּא זֶה לֹא הָיָה יָכוֹל לִשָּׂא עָלָיו כָּלֵל מִחֶמֶת שֶׁהָיָה מְרַבֵּה בְּעֲבֹדַת הַשָּׁם מֵאֵד, בְּכַמָּה מִינֵי עֲבֹדוֹת בְּכָל יוֹם, וְהַפֵּל בְּטָרְחָא וּבִגְיֻעָה גְדוֹלָה וּבְכְבָדוֹת גְּדוֹל מֵאֵד, עַד שֶׁלֹּא הָיָה אֶפְשָׁר לִשָּׂא עָלָיו עַל כֵּזָה כִּיֹּאם עֲלִידֵי עֲצָה כְּנִ"ל, שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּלִבָּד.

כבוד אב ואם

עובדות והלכות על המעווה החשובה

מספר בנו של ר' חיים קיינבסקי זצ"ל הגאון רבי יצחק שאול קניבסקי שליט"א על אביו זצ"ל: "המושגים של אבא שלי בכבוד אב ואם, אי אפשר לתאר כלל.

הוא סיפר לי מספר פעמים: 'את כל השמות של הילדים, ואת כל השמות של הספרים שלי – הכל שאלתי את ההורים, אבא ואמא. כשרצינו לקרוא לילד שם או לספר שהוצאתי, שאלתי את ההורים, ומה שהם אמרו זה מה שעשיתי.'"

עוד מספר רבי יצחק שאול: "לא הייתה פעם אחת שאבא יצא מהעיר לפני שהלך לבקש ברכה מאביו, מרן הסטייפלער."

עוד סיפר: "כל השנים כשהיינו כילדים רוצים משהו בבית, ואבא אחז שלא צריך את זה מכל סיבה שלא תהא, אז אם היינו מאוד מאוד רוצים ולא יכולים להתאפק, היינו הולכים לסבא, לסטייפלער. כמובן לא לכל דבר הוא היה מסכים,

אבל כשהוא הסכים למה שביקשנו, או שסבתא הסכימה, והם אמרו לאבא – באותו רגע הוא ביטל את דעתו. זה לא היה הסכמה של 'אין ברירה'. שהוא בעצם לא רוצה, אבל כך ביקשו אביו ואמו. אלא באותו הרגע זה היה נהפך אצלו לדבר של לכתחילה, כביכול מעולם לא אמר כלל משהו אחר."

שמעתי שר' חיים זצ"ל כאשר אמו הייתה חיה, היה הולך לבקרה בביתה מדי יום.

לאחר שנפטרה המשיך ללכת לאביו הסטייפלער יום יום עד יום פטירתו, אני זוכר זאת.

והוסיף בנו הגאון רבי יצחק שאול שליט"א: "אבא היה ממתין שסבא יסיים להתפלל שחרית והיה מקפל לו את התפילין.

לא פעם שמעתי את סבא אומר לאבא: 'אני מחפש באיזה מקום ר' ישעיה מדבר על נושא פלוני' (מרן הסטייפלער היה קורא לגיסו מרן החזון איש – 'ר' ישעיהו').

ר' חיים זצ"ל היה הולך לארון, מוציא כרך של החזון איש ומביא לסבא.

הצלחה

שמשון בן אסתר ומשפחתו.
זאב בן אסתר ומשפחתו.
שרה אדל בת מינה ומשפחתה.
דוד בן רונית רחל אהרן בן רחל.
חנה בת בריינדל לאה.
בריינדל לאה בת חיה שרה.
מאיר בן דוויא שפרה.
נחמן בן קרל.
יואב בן כוכבה.
שרה בת אוריאל.
יניב בן דליה.
סהר בן דליה.
מנחם בן שרה.
נחמן בן פייגא.
נתן בן נחמה.
נחמה בת יהודית מונט.
אייל אברהם בן אסתר.
עמרם בן שושנה.
איתמר בן שושנה.

רפואה שלמה

סברניה בת סוניה.
סוניה בת מסעדי.
רחל בת מסעדי.
טליה מסעדי בת סברניה.
רחל אודל בת סברניה.
נועם אלימלך בן הודיה.
איילת השחר בת הודיה.
הודיה בת ג'וליס.
הדסה בת שרה.
מלכה בת מרים.
אלנה בת לידיה.

לעילוי נשמות

רחה בת ניסים וחנה.
אהרון בן אהרון.
בן ציון בן אברהם.
מאיר בן אברהם ומוניך.
עופרה חיה בת ירושה.

היו רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שחזנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמינו

חברת תקוה חבלית בשבת

17:00 – 18:00

חברת אבות ונשים בשבת

18:00 – 19:00

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוה חבלית הלכה

17:25 – 19:00

חברת תהלים לטעם עם ישראל

19:00 – 19:30

כלם מזמנים לבוא באופן אישי.
מקשה לראותכם
המשפחה

לחשיפת הדור

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי
טלפוני

חיינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

לידי
המשגיח

הרב נפתלי ביק הי"ד
052.715.6621

בנדורים
פלום

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת
קבע

קוד מוסד:
27397
על שם:
ילדי הצדיק

בהעברה
בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם ילדי הצדיק

יבמה שאנשים
יחסימי ייתר
חורין
הרב
שליט"א
בנרכה
היסטורית:

